

S O G N E T

Meddelelsesblad for Vigerslev Sogn

Palmesøndag den 29. marts 2015

Matthæus 21.1-9:

Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: "Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil staks sende dem tilbage." Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger:

"Sig til Zions datter:

Se, din konge kommer til dig, sagtmodig, ridende på et æsel og på et trækdrys føl."

Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på

vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte:

"Hosiana, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosiana i det højeste!"

Amen.

Sagen er, at Jesus er på vej til påskefest i Jerusalem. Hvert evigt eneste år drager jøderne op til Jerusalem og fejrer, at de i tidernes morgen blev befriet fra trældommen i Ægypten – og at Moses førte dem til deres eget land Israel.

Så for jøderne er Påsken virkelig Hurrah-ud-af-Ægypten-festen. Det er virkelig Hurrah-vi-fik-vores-eget-land-festen. For jøderne er mottoet *Vi var slaver, men vi blev befriet og vi fik vores eget land – Israel*. Det var den fest at Jesu og hans disciplene ville deltage i.

Idet Jesus kommer ridende til Jerusalem på et æsel, er skarerne fuldstændig over-

Jubilæumsgudstjeneste i Vigerslev kirke søndag den 29. marts 2015 kl. 9.30.

Familien Sørensen til Jubilæumsgudstjeneste i Langesø Skovkapel søndag den 29. marts 2015 kl. 11.00.

beviste om, at Jesus er på vej til at blive Israels nye konge. Skarerne, tilhængerne, tilskuerne – alle er fuldstændig overbeviste om, at Israel er på vej til at få en konge, der kan genoprette ro og orden. En konge, der kan befri jøderne for den romerske besættelsesmagt. De synger og de jubler og de spreder palmeblade ud, som man gjorde det tidligere ved en konges indtog i Jerusalem.

Og så kender vi hele historien. Det bliver ikke til en kongekroning, men til et religiøst politisk mord på Jesus, der sagtens kan stå model til nutidens brutalitet. Bag-

grunden er religiøs fanatisme og resultatet er at offeret bliver tæsket med stokke, pisket og aflivet med tortur. Den eneste forskel til nutiden er, at det ikke blev videofilm, distribueret på internettet.

Organist Kristine Jørgensen.

Dorte og Hans Sørensen.

I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydig indtil døden, ja, døden på et kors. Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, og hver tunge bekende: Kristus er Herre, til Gud Faders ære. Amen.

Således bliver de højt opskruede forventninger forvandlet til et tragisk nederlag. Jesus bliver ikke kongen – han bliver de-linkvent – det vil sige – han bliver offer for et politisk mord, der er så modbydelig som politiske mord nu engang er det.

De vil have en konge i kød og blod – og i stedet opstår der en ny religion, en ny åndsretning, en ny ånd – en ny tro – det er helt utroligt. Altså, Evangeliet handler altid om det utrolige.

Guds levende billede Jesus Kristus er altid forbundet med det utrolige. Første gang vi møder ham er til Jul, når vi fejrer Jesusbarnebarnets fødsel. Og hvordan er det nu, det altid er med et nyfødt barn. Med et nyfødt barn er det også altid helt utroligt. De unge menneske – dem der giver fødsel til den lille – forvandles til forældre, der er helt forelskede i det lille væsen. For vi har det alle sådan, at netop vores lille baby er sød, nuttet, dejlig og enestående. Der er aldrig set nogen lignende. Vi opfører os som om det er første gang et barn er blevet født til denne verden.

Og bedsteforældrene – ja de bliver nærmest sindssyge. De går aldrig nogen steder uden at medbringe et flipalbum med billeder af det lille barnebarn, således at de på ethvert sted, til enhver tid – belejligt eller ubelejligt – kan holde et miniforedrag – un-

Dette hellige evangelium til Palmesøndag skriver evangelisten Matthæus.

Jubilæumsgudstjenesten i fugleperspektiv.

derstøttet af fotografisk materiale – omhandlende verdens dejligste barnebarn.

Jeg har hørt, at det kaldes morfarpsykosen.

Når det bliver min egen tur, så vil jeg lade min morfar psykose gå ud over Gud og hver mand – og ud over menigheden i mine prædikener og i talerne til de kirkelige handlinger, for jeg har nemlig den samme ret til at være umulig i puberteten, til at have problemer i overgangsalderen og lide under morfarpsykose som alle andre.

Men altså... Vi var ved det forhold, at Evangeliet om Guds levende billede, Kristus Jesus altid handler om det utrolige. Den tro, det håb og den kærlighed, der bliver levende i os, når et barn fødes – den tro, det håb og den kærlighed, der i bliver ved at leve i vores hjerte, når vi har taget afsked med nogen vi elskede... Den kærlighed, der hverken kan eller vil forsvinde.

Altså Guds levende billede er som et lille

nyfødt barn. Og et lille nyfødt barn, der trækker kærligheden frem i enhver af os med mindre vi har et hjerte af sten. Min gamle far fortæller fra sin vestjyske barndom, at han, da han var drengespejder under krigen, var til et møde i en lysning i en skov. Ved den lejlighed havde de besøg af digterpræsten Kaj Munk – det var kort tid før han blev myrdet. Kaj Munk læste op af sine egne historier – og en af dem handlede om, at det største i livet var, da han blev far.

Der prædikes.

Konfirmation den 26. april 2015 kl. 9.30 og 11.00.

Bagerst fra venstre: Hans Sørensen, Johan Skak Bøgevald Larsen, Sebastian Brandt, Carl Holm Bendixen, Mathias Andreas Hartung, Mikkel Rhymer Fritis, Kasper Skov Hansen, Victor Harbo, Nicolai Bergstedt, Kasper Rossander Brooksby, Kevin Lund Andersen, Asmus Laustsen, Asker Hvidkær Nielsen, Matias Berg Pedersen, Emil Have Østergaard.

Forrest fra venstre: Caroline Pedersen, Mille Ravn Sandgaard, Laura Isabell Lykke Rheinländer, Vilma Büllow Hansen, Josefine Reinmark, Josefine Busk Gaba, Frederikke Larsen, Julie Rheinländer Nissen, Maya Pedersen Benggaard, Amalie Pauline Jensen, Therese Elisabeth Johnsen, Rikke Maach Korsholm, Lærke Lomborg.

Konfirmation den 3. maj 2015 kl. 11.00.

Bagest fra venstre: Hans Sørensen, Daniel Fauerschou, Johansen, Jonas Egeskov Nielsen, Valdemar Bjerge Bendixen, Kasper Thingholm Mogensen, Marius Grau Petersen, Sebastian Steensgaard Gade, Emil Bukholt, Sune Holm Olsen, Jeppe Juul Hagerup, Mikkel Christiansen Engmark, Gustav Liffland Nørgaard. Forrest fra venstre: Rebecca Lütken Larsen, Alberte Foss Kjeldsen, Kirstine Laursen, Ida Marie Olsen, Josephine Landsberg Clausen, Victoria Voldsgaard Risager, Bjørg Stentoft Arlbjørn, Olivia Vibeberg Frederiksen, Fie Hunderup Dyhr Røttger, Julie Josefine Michelsen.

For ham – og for ethvert levende menneske – åbenbarer et barns fødsel og et barn kærligheden – helt utroligt enestående og samtidig fuldstændig almenmenneskelig. I alverdens riger og land fødes kærligheden sammen med barnet.

Men Guds levende billede er mere end det. Guds levende billede er jo også historien om den voksne mand, Jesus, der helbreder syge mennesker på sin vej. Det er utroligt i mere end en forstand. Det er utroligt bare sådan at blive helbredt. Altså, det er utroligt, at læge, terapeuter, healere og medicinmænd kan være medskabende i en helbredelsesproces. Samtidig er helbredelse helt utrolig på en helt anden måde – nemlig utrolig fedt – i betydningen utroligt forløsende. Sygdom trækker mod døden, men helbredelse går til livets side.

Og endelig er der det forhold, at Guds levende billede er den Jesus, der fortæller om Gud på en helt ny måde, hvor du ikke længere skal være tro mod regler, men hvor du skal indse, at dit livs fylde, din kærlighed, din glæde – din lykke – er Guds troskab mod dig. Guds frygten er ikke længere frygten for, at vi har gjort noget forkert – frygten ligger i, at det er frygteligt, hvis livet bliver tømt for mening. Det frygtelige er ikke forkerte handlinger eller

Kirkesanger Suzanne Drenck godt hjulpet af konfirmanderne Mathias Berg Pedersen, Kasper Rossander Brooksby, Mathias Andreas Hartung og Kirstine Laursen.

Guds straf. Det frygtelige er at miste livets fylde, kærligheden, glæden, dem du elsker, din lykke – din førlighed, din sans og samling.

Derfor: At være kristen er ikke dette, at tro på Gud. At være kristen er at være døbt. Jeg siger til konfirmanderne, at de ikke skal tro på Gud, for at blive konfirmeret. For at blive konfirmeret skal man være døbt. Hvis man er døbt er man blevet båret. Først er man blevet båret i moders mave. Det har man ikke sagt *ja tak* til. Det var ikke et tilbud eller et valg. Man blev ikke spurgt om, hvorvidt man nu også havde lyst til 40 uger i moders liv – man var der bare – det var der man blev båret uden at blive spurgt. På samme måde blev man båret til dåben. Båret af mor eller far eller nogen af de andre, der slet ikke kan lade være med at elske sådan en lille størrelse. Båret til dåben, hvor det skal forestille at vi drukner, dør og genopstår som Guds barn.

For vi er barn af vores mor og far. Men de ejer os ikke. Vi er ikke deres slaver eller ejendom. Vi er frie selvstændige mennesker, der har menneskerettigheder og som er i deres kærlig omsorg til vi når skelsal-

Dorte og Hans Sørensen på vej til kirkedøren, for at hilse på hele menigheden.

Kusine Birthe og moster Kirsten havde været meget tidlige oppe og kørt meget langt for at være med. Fantastisk.

der. Altså dåben viser os, at vi tilhører vores forældre, men dybest set tilhører vi Gud.

At tro på Gud er ikke noget magiske overtroisk hokus pokus, der handler om, at vinde i lotto eller at vi får indfriet urealistiske eller hysteriske ønsker – at tro på Gud er indsigten i, at vi for en tid er givet et liv som vi har retten og friheden til at værne, beskytte, udfolde og elske. Et liv hvor vi altid er i forandring og samtidig et liv, hvor man også altid er den samme.

I forandring – og den samme. I tro – og i tvivl. Når man holder 25 års jubilæum, så synes man, at man har undergået utrolige forandringer i sin måde at være, tænke og tale på – samtidig med at man er den man altid har været. Forandringen består vel af de illusioner der er bristet – og de nye rea-

Receptionen er godt i gang.

Kasserer Greta Kaltoft Nielsen holder styr på gavebordet.

liteter der på den måde trænger sig på.

Jeg vil nøjes med nogle få kuriøse eksempler på illusioner der brister. På den tid, hvor jeg lige var begyndt som sognepræst havde jeg en sød konfirmand, der hed Carina. Carina kiggede på min lille datter Sarah, der var 4 år og så kiggede hun på mig, idet hun sagde *Hans, hvordan kan det være, at du har sådan nogle smukke børn, når du er så grim.*

Mine forfængelige illusioner forsvandt, men faderhertets realitet blev stående. Mine børn var smukke og elskelige. Det havde hun utrolig meget ret i – og det står til troende. Fjorten år senere kom Carina med en lille pige, der skulle døbes. En lille pige, der var hendes livs mening.

Når menighedsrådsformand Morten Aarup-Kristensen slår på glasset, tager præsten sig til hovedet; Hvad mon han siger denne gang...

Panoramabillede.

Tilbage, da jeg var ny i embedet, var der også nogle konfirmander, der var faldet i snak om, hvad de ville være, når de blev voksne. Det drøftede de frem og tilbage et stykke tid. Og på et tidspunkt var der så en af pigerne, der vendte sig om mod mig og spurgte *Hans, hvad kunne du tænke dig at blive?*

Jeg tænkte måske ved mig selv *Ældre og mere erfaren...* Måske, jeg husker det ikke tydeligt. Til gengæld husker jeg tydeligt det tidspunkt, hvor jeg ikke længere blev tiltalt som ny eller ung. Til julegudstjene-

**Vigerslev kirke onsdag den
8. juli 2015 kl. 19.30**

Kirkekoncert med den japanske opera-sanger Akiko Nakajima i Vigerslev kirke.

Akiko Nakajima

sten for et par år siden, var der en halvstor dreng, der spurgte mig *Hans, hvor gammel er du egentlig?* Jeg svarede 53. Et øjeblik efter hørte jeg, at han sagde til en af sine klassekammerater *Han siger, at han er 53. Tror du på den?* Ved samme lejlighed var der en af de små drenge, der kiggede på mig og spurgte *Er du pensionist?*

Nej, jeg er ikke pensionist – men jeg er et menneske, der som alle andre må leve i tro og i tvivl, i medgang og i modgang. En der som alle andre synes, at det er helt utrolig så meget man kan forandre sig samtidig med at man er den, som man altid har været. En der som alle andre må frygte meningsløsheden og sætte min lid til det utrolige – at troen, håbet og kærligheden altid tager det sidste ord – i dette levende og lykkelige nu og i al evighed.

Og med disse ord en tak til menighedsrådet, de ansatte og til alle, dem, der har hjulpet med at stable denne dag på benene –

Formanden udfolder varmt og humoristisk meget seriøse overvejelser ved Den Kunst at Prædike.

Provsten har noteret sig, at præsten efterhånden er blevet endda meget glad for at være og virke i Vigerslev sogn. Han udbringer en skål for menighed og for præst.

altså hjulpet med at gøre denne dag til en festdag. Umiddelbart efter gudstjenesten er der reception i forsamlingshuset, hvor menighedsrådet gerne vil se os alle sammen.

Amen.

Hans Sørensen og organist Kristine Jørgensen.

Kirkesanger Anni Christiansen og Hans Sørensen.

Hans Sørensen, Jan-Åge Nielsen, Merete Møller Rasmussen, Morten Aarup-Kristensen, Greta Kaltoft Nielsen, Eva Jørgensen, Preben Foldager, Bernt Ipsen, Vagn Rokkjær Andersen.

Gudstjenester

Dato	Dag	Vigerslev	Langesø Skovkapel
31. maj		-	10.15
7. juni		10.15	-
14. juni		-	10.15
21. juni		-	10.15
28. juni		9.30	- v. Ulrik Andersen
5. juli		-	10.15
12. juli		-	10.15
19. juli		14.00	- v. Lene Christensen
26. juli		-	9.30
2. august		11.00	- v. Ulrik Andersen
9. august		-	14.00 v. Ulrik Andersen
16. august		-	10.15
23. august		19.30	-
30. august	Solsikkegudstjenester	-	10 & 19.30

Ansvarshavende: Hans Sørensen, tf.: 65 96 40 23
Formand: Morten Aarup Kristensen, tf.: 40 19 80 92
Næstformand: Preben Foldager, tf.: 20 28 45 37
Kirkevæрге: Preben Foldager, tf.: 20 28 45 37
Kasserer: Greta Kaltoft Nielsen, tf.: 23 35 21 10

Graver: Helle Madsen, tf.: 23 26 84 69
Kirkegården: tf.: 23 26 84 69
Kirkebil: tf.: 65 96 40 23
Redigering: Hans Sørensen
Fotos: Jørn Kaltoft Nielsen